

ע"פ 7682/14 - דור בן גוזי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7682/14

ע"פ 7720/14

לפני:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג

המערער בע"פ 7682/14
והמשיב בע"פ 7720/14: דור בן גוזי

נ ג ד

המשיבה בע"פ 7682/14
והמערער בע"פ 7720/14: מדינת ישראל

ערעורים על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה
בתיק פח 048639-03-13 שניתן ביום 01.10.2014
על ידי כבוד השופטים ח' הורוביץ, א' טובי ות' שרון-
נתנאל

תאריך הישיבה: א' באדר התשע"ז (27.02.2017)

בשם המערער בע"פ 7682/14
והמשיב בע"פ 7720/14: עו"ד ליאור בנימין, עו"ד יגאל כהן
ועו"ד ירון קטב
בשם המשיבה בע"פ 7682/14
והמערער בע"פ 7720/14: עו"ד עילית מידן
בשם שירות המבחן: גברת ברכה וייס

פסק-דין

1. המערער בע"פ 7682/14 שהוא המשיב בע"פ 7720/14 (להלן: המשיב) הורשע בתום שמיעת ראיות בעבירות
הבאות: אינוס לפי סעיף 345(א)(1) בנסיבות סעיף 345(ב)(3), וניסיון למעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף
345(א)(1) + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. ומעשה שהיה כך היה.

המתלוננת היא ילידת 1994 והמשיב יליד פברואר 1993. לשניים הכרות מוקדמת של כשלוש שנים עובר לאירוע נושא כתב האישום, ובמהלך היכרותם קיימו מעת לעת יחסי מין. נספר כי המתלוננת משותקת בשתי רגליה ומרותקת לכיסא גלגלים בשל תאונת דרכים שעברה בילדותה.

ביום 3.10.2012 - לאחר נתק של כשנה בין השניים - הגיע המשיב לביתה של המתלוננת, בתיאום עמה, נשכב על מיטתה וסירב לבקשתה לצאת מהחדר ולעבור לסלון. המשיב התריס לעבר המתלוננת "יש לך חמש דקות להיות על המיטה עם רגליים פסוקות, את לבד או שאני אבוא ואקח אותך". בהמשך המשיב קם, הרים את המתלוננת בשתי ידיו מכיסא הגלגלים וזרק אותה על המיטה. למרות תחנוני המתלוננת כי יחדל ממעשיו הפשיל המשיב את מכנסיו ותחתוניו וניסה להחדיר את איבר מינו לפיה. המתלוננת הצליחה להדוף אותו בידיה, תוך שהיא מסיטה את ראשה וסוגרת את פיה, או-אז סובב המשיב את המתלוננת, הפשיל את מכנסיה ותחתוניה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, ובהמשך שפך את זרעו את פניה, כשכל אותה עת המתלוננת מתחננת ובוכה שיוציא את איבר מינו מגופה ויקום מעליה.

3. בית משפט קמא גזר את עונשו של המשיב לתקופה של חמש שנות מאסר בפועל, שנתיים מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 30,000 ₪.

על עונש המאסר בפועל הוגשו שני הערעורים המאוחדים שבפנינו. המשיב הלין על חומרת עונשו, ומנגד, המדינה הדגישה את נסיבות המקרה וטענה כי אין בעונש שהושת על המשיב כדי להלום את חומרת המעשים בהם הורשע.

נאמר בקצרה כי לא מצאנו ממש בערעור המשיב, וטוב היה משלא הוגש מלכתחילה. אכן, לא נעלמו מעיניי נסיבותיו האישיות של המשיב על רקע המשברים בחייו והרקע המשפחתי ממנו בא. אביו של המשיב נפטר זמן קצר לפני האירוע בזמן שריצה עונש מאסר בגין עבירת מין קשה בגינה נשפט ל-15 שנות מאסר. המשיב גילה בעיות הסתגלות קשות עוד בהיותו ילד, עבר מסגרות חינוך שונות, הסתבך בהיותו נער בעבירות סמים, אלימות כלפי אימו, עבירת רכוש ושב"ר, והוטל עליו בשעתו צו מעון. המשיב התגבר על קשייו הרבים, התגייס כחייל מקא"ם, כמעט סיים את שירותו הסדיר ואף היה מועמד לשירות קבע.

מנגד, כבדה כף החובה ויש מקום לקבל את ערעור המדינה בהתחשב בנסיבות החמורות של המקרה. מעשיו של המשיב בוצעו תוך ניצול מצבה הפיזי של המתלוננת, שכאמור היא נכה ומשותקת בגפיה התחתונות. כפי שעולה מתסקיר הנפגעת, המתלוננת היא בחורה בעלת חוסן נפשי, ועל אף נכותה מקיימת אורח חיים עצמאי, אך המעשה קטע את התנדבותה של המתלוננת לשירות לאומי ופגע במצבה הרגשי ובתחושת הביטחון העצמי שחשה עד לאירוע.

4. בהינתן חומרת המעשה ונסיבותיו, אך גם בהינתן השיקולים לקולא והכלל לפיו אין דרכה של ערכאת ערעור למצות את העונש, החלטנו לקבל ערעור המדינה ולהחמיר באופן מתון יחסית את עונש המאסר בפועל שהושת על המשיב, כך שיעמוד על 6.5 שנות מאסר בניכוי ימי מאסרו.

יתר רכיבי גזר הדין ישארו על כנם.

ניתן היום, ב' באדר התשע"ז (28.2.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
